

i Forslaget. Jeg kommer til enkeltvis at omtale nogle, som jeg efter min Formening maa antage at være Forværringer af Lovforslaget. Med Hensyn til det eneste Punkt, hvor Landsthinget efter Forhandlingerne at dømmes har villet opnaae Noget, som man maatte ansee for at være en Forbedring, har Landsthinget ikke været saa heldig at faae opnaaet, hvad det vilde, naagtet det visnok har meent, at det var Tilfældet. Redactionen af Lovforslaget er nemlig med Hensyn til dette Punkt saaledes, at den høitærede Marineminister ganske paa samme Maade, eller i alt Fald væsentlig paa samme Maade, som efter det oprindelige Lovudkast kan gjøre, hvad han finder for godt i denne Henseende. Det er med Hensyn til Indretningen af Examenkommissioner. Hidtil har det jo været saaledes, at Navigationsdirecteuren har alene holdt Examen, naar det var den almindelige Bredeexamen, hvorimod der ved den saakaldte Længdeexamen har været tilfaldt to Bisiddere, navnlig naar Examen har været afholdt i Kjøbenhavn. Det oprindelige Lovforslag gik ud paa, at der altid skulde være saadanne To, som kaldes Meddommere, men som dog uaf tildeels vare meente skulde være Bisiddere, naar der skulde afholdes Examen. Men Landsthinget har formeent, og i den Formening har det stillet Forslaget og faaet det vedtaget, at man idetmindste ved Siden af Navigationsdirecteuren maatte have een fast Meddommer, der kunde være tilstede ved Examen paa de forskjellige Steder og være valgt for noget længere Tid. Det, vil jeg antage, var en Forbedring, men det har Landsthinget ikke opnaaet ved den Form, det har givet dette Forslag; thi det hedder vel i § 6, at der skal være to Meddommere, den ene valgt af Marineministeriet, den anden af Communalbestyrelsen, men saaledes heed det ogsaa i det oprindelige Forslag, og naar der er omtalt i § 12, at den af Marineministeriet valgte Meddommer skal have Diæter, forsaavidt han reiser, da er det ingenlunde dermed givet, at han behøver at reise. Altsaa kan, saaledes som Lovforslaget foreligger, den ærede Minister vælge en forskjellig Meddommer paa de forskjellige Steder, ligesom han til Examen den ene Gang kan vælge een Meddommer og den anden Gang en an-

den, altsaa ganske gaae bort fra, hvad der er Landsthingets Mening. Idet jeg troer, at det er en Forbedring af dette Spørgsmaal at faae det fastslaaet, at vi skulde have een fast Meddommer valgt i alt Fald for et passende Aaremaal, 3 eller 5 Aar — 3 Aar have vi i en anden Lov, saa det var maaskee meest passende — vil, hvis dette vinder Thingets Bifald, Lovforslaget i den Retning være at forandre. Jeg nærer nogen Tvivl om Nytten af, at der paa de forskjellige Steder vælges en anden Meddommer, idet jeg ikke er tilbøielig til at antage, at det vil give noget Bidrag enten til Naalideligheden eller til Sænsartetheden med Hensyn til Bedømmelsen ved Examinationen; det kan imidlertid være muligt, at min Formening ikke er rigtig i saa Henseende, og da han kun vil blive en Trediedeel af Examenkommissionen, kan der forsaavidt ikke være Noget til Hinder for at vælge en saadan Trediemand. Der er et Spørgsmaal, som denne Lov strax kunde give Anledning til at tænke paa, nemlig om der overhovedet behøvedes nogen Styremandsexamen; dette kan i alt Fald ikke afgøres ved denne Lov, thi efter Loven af 19de Februar 1861 skulde vi, indtil denne Lov forandres, have Styremandsexamen. Det er imidlertid muligt, at dette Spørgsmaal kunde opstaae hos En eller Anden, og jeg skal derfor streife det med et Par Bemærkninger. Jeg troer, at dette, at Staten har holdt Styremandsexamen her i Landet i en lang Tid, væsentlig har bidraget til at give den danske Sømand den Anseelse omkring i Udlandet, som han hidtil har havt og endnu kan glæde sig ved. Jeg antager det for givet, at selv om Staten kommer til nogensinde at ansee en saadan Examen for unødvendig, vil der alligevel blive oprettet Examen af Hensyn saavel til de forskjellige Stibærhederier som til Assurancecompagnerne, men en ved privat Foranstaltning afholdt Examen vil dog neppe have den Betydning for den danske Sømand ligeoverfor den ydre Verden som en af Staten oprettet og kontrolleret Examen, ligesom man kunde berygte Censuridighed i den Retning. Baaede hvad angaaer selve Handelen og selve Almueensmændenes Interesse, vil jeg betragte det som heldigt, om man vedblivende